

Leysasøla 3,00
52. árgangur

SOSIALURIN

frælsi
javnaður - brøðralag

Nr. 23 — Leygardagin 24. mars 1979

Sofus Sivertsen
og hinir
býráðslimirnir
bodnir í dans

lesið á baksíðuni

Stjórin á Matrikulstovuni í samrøðu við Sosialin:

Bestu dyrkilendini fara til vegir og húsagrundir

Til vegir og húsagrundir fara 30 og 50 kúfóður um árið,
mest dyrkað jørð. Hetta fer at siggjast aftur einaferð,
um vit ikki royna at verja hesa jørðina

Lesið á síðunum 8 og 9

Menninir hava ræðið í Løgtinginum. Men vikuskiftið 18—20 mai vera 32
kvinnur á tingi — tó uttan löggávvald

ÆTLA AT SETA KVINNU- TINGIÐ 18. MAI

Allir flokkar taka undir við tiltakinum

Allir flokkar sendu umboð á fyrsta fundin um kvinnutingið. Á fundinum, sum var týskvöldið, varð samtykt at miða móti at halda tingið dagarnar 18., 19. og 20. mai í lögtingshúsinum.

Tað eru báðar lögtingskvinnurnar, Jona Henriksen og Karin Kjølbro, sum hava tikið stig til hetta tiltakið. Tær sendu fyrr í hesum mánað øllum flokkum á lögtingi innbjóðing at luttaka á kvinnutinginum. Karin Kjølbro sigur, at allir flokkarnir taka undir við tiltakinum og eru sera positivir.

Flokkarnir vórðu bodnir at senda eitt umboð á fundin týskvöldið og tóku allir av. Tær, sum vóru á fundinum, eru samstundis komnar í fyrireikingarnevndina til kvinnutingið. Tær eru Ingrid Sondum fyri tjóðveldisflokkinn, Marita Petersen fyri javnaðarfl., Lisbeth Petersen fyri sambandsfl., Ásla Poulsen fyri sjálvstýrisfl., Karolina Jacobsen fyri fiskivinnu- og framburðsfl. og Helena Samuelsen fyri fólkaflokkinn. Jona og Karin høvdu ætlað at tikið seg burtur úr fyrireikingararbeiðin-

um nú, men tær vórðu bidnar um at halda fram sum ráðgevar hjá nevndini.

Tað verða helst spurningar viðvíkjandi børnum í Føroyum, sum koma at verða viðgjørdir á kvinnutinginum.

Karin Kjølbro sigur, at tær á fundinum týskvöldið valdu at taka eitt ávíst tema til viðgerðar á kvinnutinginum og lýsa tað frá fleiri síðum.

Á kvinnutinginum vera 32 kvinnur og býtið millum flokkarnar verður tað sama sum á lögtinginum.

LØGTINGIÐ TÓK SUM HEILD UNDIR VIÐ SÁTTMÁLANUM

Sambært sáttmálanum fáa føroysk skip loyvi at veiða 7.500 tons av toski, 2000 tons av hýsu og 1450 tons av øðrum fiski á norska landgrunninum og við Svalbard. Harafturat fáa vit loyvi at fiska 1000 tons av upsa, so nøgðin av botnfiski er 12.000 tons ella tað sama sum í fjør.

Norsk skip fáa loyvi at veiða 11.500 tons av botnfiski — longu, brosmu, blálongu og upsa, meðan toskur bert í minni mun kann veiðast sum hjáveiða.

Av idnaðarfiski fáa føroysk skip loyvi at veiða 10.000 tons av makreli, 10.000 av lodnu, 9000 av hvitingsbrøður, nebbasild og svartkjafti og 4000 tons av brislingi. Norsk skip fáa afturimóti loyvi at veiða 90.000 tons av svartkjafti við 60 loyvum. Í mesta lagi mugu 28 skip royna í senn.

Fiskiveiðusáttmálin millum Føroyarog Noreg kom til fyrstu viðgerð í lögtinginum hósdagin.

Sum heild tóku flokkarnir væl í móti landsstýrisuppskotinum. Tó komu nakrar viðmerkingar frá framburðs- og fiskivinnuflokkinum.

Kjakið kom mest at snúgvá seg um lutfallið millum tað, sum vit lata og tað, sum vit fáa frá øðrum.

Erlendur Patursson segði, at vit hava alla staðni eitt hámark, sum vit ikki megu fara uppum. Einastu møguleikarnir finnast tí her hjá okkum sjálvum, men her er eisini hámark, og tað mugu vit ikki fara upp um, tí so kemur tað okkum aftur um brekku.

Erlendur Patursson førði fram, at landleiðin bar ikki bert okkum uppi, men hon ber eisini okkara fjarfiskiskapi uppi og spurdi, um landleiðin

kann bera okkum uppi ella ikki.

— Alt vit fáa, skulu vit gjalda, so umvegis føðir landleiðin okkum, segði Erlendur Patursson, og legði afturat, at skulu vit økja um úrtøkuna í egnum sjógvum, mugu vit minka um útlendsku veiðuna. Og vit vita, hvat tað kostar: minni fjarfiskiskapur. Hitt er at góðska veiðuna meira og her eru stórir møguleikar, segði Erlendur Patursson.

Gávumildir

Adolf Hansen helt, at samráðingarnevndin hevði verið gávumild, tá hon hevði verið í Noregi.

Hann fanst at býtinum av nokrum av fiskasløgnum í sáttmálanum. Um lodnuna, sum kann veiðast við Svalbard segði hann, at har fór neyvan nakar at veiða eftir henni. Somuleiðis fanst hann at hvitingsbrøður- og bris-

lingskvotuni.

Annars fanst hann at tí, at alt ov lítið av kvotuni var fiskur, sum kom upp á land í Føroyum.

— Tað er ikki nóg mikið við einum sáttmála, men vit mugu eisini royna at fáa fiskin á land í Føroyum. Eg haldi, at tað er bara hálggjørt verk at fáa sáttmálar í lag. Hitt manglar, segði Adolf Hansen m.a.

Gagnar báðum pørtum

Jógvan Sundstein helt, at sáttmálin fór at gagna báðum pørtum.

— Hvortvitt vit eru førir fyri at fiska alt sjálvi, vita vit ikki, men ein stóran part kunnu vit fiska, segði Jógvan Sundstein, sum visti á, at sáttmálin helst javnvigaði í krónum og oyrum.

Eli Nolsøe úr sam-

Framhald á síðu 3

